

730. OPRAŤ

1503.

Od Krumlova

Jel sy-nek vo - ra - ti, jel sy-nek vo - ra - ti, za - pomněl o - pra - ti, za - pomněl o - pra - ti.

1504.

Od Dačic

Jel sy - nek o - ra - ti, jel sy - nek o - ra - ti, jel sy - nek o - ra - ti,

za - po - mněl o - pra - ti, za - po - mněl o - pra - ti.

[: Jel synek vorati, :]
[: zapomněl oprati. :]

Visí tam na sloupě,
na zlatém chomoutě.

Jdi mně, milá, předce,
mám koníčky v řece.

Jdi mně, milá, pro ni,
šak víš dobře o ní.

Já pro ni nepudu,
šak já tvá nebudu.

Až já jich napojím,
já si tě namluvím.

1505.

Z Kunovic

Jel synek orati,
zapomněl oprati
v maštali na klínku,
mysla na děvinku.

Když přijel na roli,
přesmutné stvoření,
nechtěl sa dat do ní,
že je v ní kamení.

Ty sedláče hlupý,
máš ty rozum tupý,
kamení vybíraj
a roli pooraj.

731. NŮŠE VELKÁ

1506.

Ka - te - rin - ko, Ka - te - rin - ko mo - ja, ne - by - lo ta vče - ra ve - čer do - ma.

Katerinko, Katerinko moja,
nebylo ta včera večer doma.

Pod, šohaju, pod ty z pravej strany,
zazvihneš mně nóšu rosnej trávy.«

»Já jsem byla v zeleném hájičku,
žala jsem si pro krávy travičku.

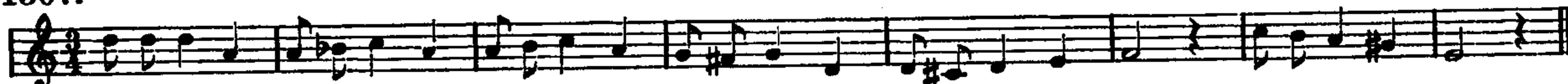
Tažší tráva, než byla otava,
nač si, milá, nač si tolé brala?

Dyž našala, nóšu navázala,
na pravú stranu sa podívala.

»Já jsem brala ke svojej libosti,
abych měla pro své krávy dosti.«

1507.

Z Ostravice (Sr. nápěv 122 [261])

V černym le - se sla - vik zpi - vo, ta - mo dzěvča tro - vu zbi - ro, na - sbi - ra - la moc, němohla i zmoč.

V černym lese slavik zpivo,
tamo dzěvče trovu zbiro,
nasbirala moc,
němohla i zmoč.

Podz, synečku, podz mi zdvihač,
možu se ci ešče přidač,
podz, synečku, podz,
zastihla mě noc.